

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede vover herved allerærbødigst som en Kongens og Folkets hengivne og tro Tjener, i Følge mit Edsforhold og tilmed i Betragtning af, at jeg har følt mig strengt opfordret ligesom jeg ogsaa har anset mig for moralsk forpligtet dertil, i Humanitetens Navn at forebringe for den høie Landsrepræsentation en almen vigtig Sag, hvilken endog, naar denne i sin fulde Udstrækning bliver belyst indenfor det rette Forum, da vil vise sig at være af en mere alvorlig, dybere og — i moralsk Henseende — indgribende Betydning. Efter at jeg i min lange Tjenestetid i Postfaget forud i en længere Række har været Gjenstand baade for Retstrækelser og Vækrætelser samt grove Vilkaarlighedshandlinger, blev jeg nemlig, hvilket fremgaar af nærværende hoslagte Skrivelse fra Overbestyrelsen for Postvæsenet, paa en aldeles ubentet Maade og uden nogenjomhelst Afstedsbegjæring, entlediget af Postvæsenets Tjeneste fra 1ste Februar f. A. at regne i Maade og med den mig efter Pensionsloven tilkommende Pension. Idet jeg ser mig i Stand til at kunne dokumentere en hæderlig og uplettet Fortid af 40 Aar i Postfaget og dertil fuldstændig arbejdsdygtig, da jeg endnu befinder mig i den kraftige Alder og aldrig havde tænkt paa nogensinde at tilbringe Resten af mit Liv som lediggaaende Pensionist, saa fandt jeg mig derfor ogsaa foranlediget til, imod en saadan grov Vilkaarlighedshandling, da jeg modtog Meddelelsen om min Afsted af Postvæsenets Tjeneste, da at nedlægge derimod min høitidelige Protest, af hvilken jeg tillader mig ligeledes at vedlægge en Gjenpart. I Henhold til Grundlovens § 46 vover jeg saaledes tillige herved allerærbødigst — med Henviisning til de tvende vedlagte Bilag — at andrage hos den høie Rigsdag om, at den her foranberørte Sag, saavel i Statens som i min Interesse, maatte blive gjort til Gjenstand for en udførlig og grundig Undersøgelse, samt at der gunstigt maatte blive arbejdet hen til, at jeg ved Domstolene kunde blive tilkjendt den vedbørlige Skadesløsholdelse i Sygeomkostninger for paadragne Sygdomme og en ved første Dietast iginesaldende Legemsbefkaidigelse — foraarjaget ved Myndighedsmisbrug i Tjenesten — ligesom ogsaa for mit store pecuniære Tab ved vilkaarlige Forslyttelser m. m. samt fuldt ud Væresopreisning for samtlige de mig saa uforstybt tilspøiede Krætelser. Endnu skal jeg ikkun tillade mig allerærbødigst at tilføie den Bemærkning, at Omstændighederne paabød mig i Fjor i Mai Maaned at gjøre en allerunderdanigst Henvendelse til Hs. Majestæt Kongen betræffende min her omhandlede Affære, og benyttede jeg da samtidig Veiligheden til lige allerunderdanigst at gjøre Allerhøiøst samme bekendt med, hvorledes jeg i min Alder havde maattet kaste mit Hovdanker ved „Grundloven“ samt at jeg ansaa det for min høie Forpligtelse, med Hensyn til fornævnte min meget betrængte Sag, saa meget mere som da jeg ved falskt Vidnesbyrd var bleven berøvet den Gristens, som jeg med Gud og Vren havde opnaaet i Løbet af forannævnte Tidrum, — da konsekvent at forfølge Sagen efter de borgerlige Straffeloves fulde Strenghed.“

Udvalget gjør ingen Indstilling.

67. Fra Invalid S. G. S. Ritzmann af Kjøbenhavn om en aarlig extraordinær Understøttelse. (Indbragt den 22de Februar 1887 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede, Invalid og Dannebrogsmænd S. G. S. Ritzmann, fhv. Menig ved 1ste Infanteriregiments 5te Kompagni, ansøger herved ærbødigst den høie Rigsdag om, at maatte blive tilstaaet en aarlig extraordinær Understøttelse af Staten paa 600 Kr., da den mig tillagte aarlige Understøttelse af Invalideforsørgelsen 800 Kr. er utilstrækkelig for mig til Livets Fornødenheder. Maatte jeg i den Anledning udtale for den høie Rigsdag, at da jeg indkaldtes til mit Lands Forsvar i 1864, var jeg en velstillet og veluddannet Haandværker, der var al Udigt for mig til at jeg kunde komme til at lede mit Liv i en smuk borgerlig Stilling, sorgfri og deltagende i alle de Goder, som vort Land har at byde sine Borgere. I Træfningen ved Sundby den 3die Juli 1864 blev jeg haardt saaret. Efter den Tid henlaa jeg først 4 Aar paa Lazaretterne, dels i Hobro og Garnisonshospitalet i Kjøbenhavn, døende forfærdelige Videlser, jeg er den danske Invalid, der længst har henligget paa Lazaret, senere har jeg henligget den meste Tid af omtrent 5 Aar i mit